

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

18. PROSINCE 2022

Z obsahu:

**Rozbijme zrcadlo
marnivosti, Boha najdeme
na cestě pokory**

Katecheze papeže
Františka při
generální audienci
22. prosince 2021,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Servulus
Libor Rösner
- strana 4 -

Terapie duše i těla
P. M. Piotrowski SJ
- strana 5 -

Klíč k tajemství
- strana 8 -

**Mystické Město
Boží - rozhovory**
Panny Marie a sv. Josefa
Služebnice Boží
sestra Marie
od Ježíše z Agredy
- strana 10 -

Ikona Matky Boží v požehnaném stavu

Rozbijme zrcadlo marnivosti, Boha najdeme na cestě pokory

Katecheze papeže Františka při generální audienci
22. prosince 2021, Řím, aula Pavla VI.

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes, jen několik dní před Vánoce, bych si s vámi rád připomněl událost, od které dějiny nemohou odhlížet, Ježíšovo narození.

Josef s Marií se vydali z Nazareta do Betléma, aby vyhověli rozkazu císaře Au-

gusta, který jim nařizoval, aby se nechali zapsat do matriky v místě, odkud pocházejí. Ihned po příjezdu hledají místo, kde by mohli přenocovat, protože čas porodu se přiblížil. Bohužel žádné nenajdou, a Maria je tedy nucena porodit ve stáji (srov. Lk 2,1-7).

Představme si to: Stvořitel vesmíru ... a přece se pro něho nenašlo místo, kde by se narodil! Jak to posléze vyjádří evangelista Jan: „Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali“ (1,11); a také samotný Ježíš: „Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.“ (Lk 9,58)

Ježíšovo narození oznámil anděl – a to prostým pastýřům. Cestu mudrcům do Betléma ukázala hvězda. (srov. Mt 2,1-10) Anděl je Boží posel. Hvězda nám připomíná, že Bůh stvořil světlo

Pokračování na str. 13

Kateřino, Martine, ... neboj se přijmout Pána do svého života, do své rodiny! To je výzva posledních dní před narozením Spasitele v Betlémě. Nebudme nikdo jako oni Betlémané, kteří odmítli přijmout do svého domu Svatou rodinu, a odmítli tak štěstí, jež se jim nabízel. (str. 8-9) Nejde však jen o letošní Vánoce, ale o celý náš život, který bez Pána Boha je tak nenaplněný, tak povrchní, často tak zoufale beznadějný! Příležitosti, jak přijmout přicházejícího Ježíše, je mnoho. Zvláště ve svatém přijímání klepe na dveře lidského srdce, a je velmi smutné, když my, kteří již žijeme v plném světle víry – na rozdíl od oněch Betlémanů –, povrchně odbýváme svého Pána a necháváme ho klepat nadarmo.

Pochopitelně hledání přístřeší v Betlémě před nás staví celou Svatou rodinu – Ježíše, Marii a Josefa. V této vpravdě dějinné chvíli přichází do chudé stáje Boží Syn v doprovodu těch, které si zvolil Otec za své hlavní spolupracovníky v díle spásy. Vždyť Matka Boží byla již od svého početí obdařena jedinečnými milostmi, aby později mohla přijmout do svého přečistého lůna toho, který je čistý od veškerého hříchu, který je jediný pravý Bůh a Pán. Na to myslíme, když se připravujeme na pohled do betlémské stáje, v níž Boží Dítě spolu s Pannou Marií a svatým Josefem sdělují světu, že záchrana lidských duší bude draze vykoupena velkým utrpením. Vždyť je to právě běžný život chudé na-

Editorial

zaretské rodiny, naplněný každodenním úsilím o zajištění živobytí, někdy i strádáním, (str. 10-12) který je jakousi malou přípravou k tomu, co později Pán Ježíš jako zralý muž musel podstoupit, aby vyplnil Boží vůli a vykonal dílo spásy.

Tak by totiž měla fungovat zdravá křesťanská rodina – podle vzoru Svaté rodiny. V některých farnostech je zvykem, že v adventní době putuje po rodinách obraz Svaté rodiny či soška Panny Marie apod. Je to příležitost nejen ke společné modlitbě, ale i k předávání si zkušenosti víry, jak Pán Ježíš proměňuje život rodiny, když je přijímán a dáván na první místo. Nejde o to, že každý máme svůj způsob, jak žít každý den s Pánem, ale především o to, jak tento život odpovídá tomu, jak nám jej příkladem Svaté rodiny prezentoval sám Bůh. Čili nikoliv naše vlastní představy, ale Boží, které ve skutečnosti nejsou představami, nýbrž jasným vzorem, jak žít život plný lásky, oběti a pokory, vzájemného respektu, úcty i plnění každodenních rodinných povinností. Bude-li tedy mít před očima obraz Svaté rodiny, nevymýšlejme všelijaké možné způsoby toho, co uděláme, abychom si mohli říci, že jsme dobří křesťané, ale vezměme za své, jak naplňovala Bohem dané poslání Svatá rodina.

Ještě jeden aspekt pohledu na zavřené betlémské dveře vystupuje do popře-

dí: Mariina a Josefova pokora, s níž přijali to, že pro Boží Dítě není místo ani v zájezdním útulku. Jejich pokora byla hlubokým vyjádřením jejich bezmezně důvěry k Pánu Bohu, neboť přijali, že nikoliv oni, ale sám Pán se bude starat o jejich potřeby. Zde nám velmi dobře poslouží životní příběh svatého Servula, jenž byl tělesně postižený a byl žebrákem. (str. 4) Dokážeme si vůbec představit, jakou lásku k druhým lidem a jakou pokoru musel Servulus mít, když svoji almužnu rozdělával na tři díly, aby si jeden ponechal, druhý posílal ještě ubožším než on sám a třetí vyčlenil pro získání knih, z nichž mu pak dobrodinci předčítali – a on si texty pamatoval? Jak jednáme v těžkých životních situacích my? Kéž by podle vzoru Svaté rodiny a sv. Servula!

Přijmout Pána Ježíše máme i v osobě svého bližního. Často je to člen rodiny, kdo je kamenem úrazu vzájemného vztahu, kdo trpí naším chováním, snad i touhou ovládat druhého, mít navrch. Dr. McAll ve své praxi dosvědčoval, že mnohé tělesné a duševní choroby mají svůj původ právě ve špatných lidských vztazích, v nedostatku odpuštění atd., na které nezabírají léky, ale osobní sblížení s Ježíšem. (str. 5-7) Provedme i my revizi svých vztahů, a když od nás bližní potřebuje službu lásky, vždy si uvědomme, že se nám vlastně zároveň nabízí příležitost přijmout Svatou rodinu...

Daniel Dehner

Pros Ducha Svatého, aby tě zavedl do Nazareta. Vyhledej zde dům, kde přebývá tesař Josef. Snaž se vystihnout, co to znamená, když o něm tvůj Průvodce říká, že to *byl muž spravedlivý*. Tato *spravedlnost* může být také docela nenápadná. Živí se tu poctivě prací svých rukou, zachovává Boží zákon a děkuje Hospodinu, že mu posílá dívku Marii, aby ji učinil svou ženou. Není v Nazaretě krásnější. Její tělesná krása je něco víc než jen líbezná pohlednost. Spravedlivý Josef dokáže víc než kdokoliv jiný vyčíst z její tváře mnohem větší a hlubší krásu její duše. To, co vyvolalo jejich vzájemnou náklonnost, je ryzí čistota jejich srdcí a duší. Opravdová a upřímná láska může vyklíčit jen v nevinném srdci. Podali si ruku a slíbili si, že půjdou životem pospolu, aniž přitom tuší, co to bude, co je ve skutečnosti spojí. Setrvávej v úžasu při pohledu na tuto dvojici, u níž se krása těla tak dokonale snoubí s krásou srdce. Není to povzbuzující, přebývat v takové svaté společnosti? UVědom si s bolestí, o co všechno jsou oloupeni ti nešťastníci, kteří z nedočkavé žádostivosti pohrdli krásou nevinnosti.

Právě tuto svatou dvojici si Bůh od věčnosti vyhlédl, aby jí svěřil ten nejvznešenější dar: svého jediného Syna. Dokázal si je najít v prosté, zapadlé a opovrhované vesničce. Posílá svého Syna na odlehlý venkov, kde nic neslibuje pohodlí, postavení, ani skvělou budoucnost. Přidomek „Nazaretský“, který ho bude provázet po celý život až na kříž, je spíše výrazem opovržení.

Ale ani jeho rodiče nebudou mít na různých ustláno. Můžeš se o tom přesvědčit již dnes.

Ti dva nepotřebují očistnou zkoušku. Avšak to, co na ně dolehne, i způsob, jakým všechno přijímají a prožívají, bude tobě i mnohým zářivým a povzbuzujícím příkladem pokory, důvěry a odevzdanosti. Nicota se nemůže spojit s Nekonečnem bezbolestně. Zapamatuj si, že čím více se chceš přiblížit Bohu, tím více musíš být připraven přijímat jeho zvláštní způsoby, ačkoliv jim lidsky nemůžeš porozumět.

Pokus se vžít do situace, v jaké se ocitá Maria. Panenský klín, ve kterém roste ten nejsvětější plod, již není možno skrýt před lidským zrakem. Boží nevěsta, tak mladinká a nezkušená, kráčí bezbranná

Neboj se přijmout Marii

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Jak jsem si zasloužila, že Matka mého Pána přišla ke mně?

vstříc veřejné hanbě. Nesmírnou bolest jí působí i její láska k Josefovi, neboť prožívá zármutek, který mu nedobrovolně mlčením působí. Ale ona všechnu svou bezmocnost vkládá do rukou Hospodina. Na jak dlouho ji vystaví Pán této nejistotě a rostoucímu napětí? Má jedinou jistotu: věrně chová ve svém srdci slova, která jí vzkázal po andělovi: *Počneš a porodíš syna... Ten bude veliký...*

Tehdy vzkázala Nejvyššímu: *Ať se se mnou děje, jak jsi řekl*. Jestliže se to nyní děje, on ví jak a proč. Já jsem jen jeho služebnice. Jestliže zadržel včas pravici Abraháma, zachránil Mojžíše v beznadějně situaci, požehnal lůno stařeny, aby porodila Jana, jistě zná východisko z mé situace. *Ať se mi stane...*

Děkuj Bohu za tento názorný příklad, jak je možno důvěřovat Boží moudrosti a prozřetelné lásce. Obrať nyní pozornost k Josefovi, který ti ukáže, jak může člověk důvěřovat člověku a zachovat lásku proti vši beznaději. Ačkoliv má stále před očima nevysvětlitelnou záhadu Mariina klína, do jeho panického srdce nemá přístup ani podezření, tím spíše ne odsouzení. Z opravdové čisté lásky se rodí úcta, nikoliv žárlivost a roztrpčenost. Josef se pokorně sklání před tajemstvím, které nechápe. Hledá východisko v tichosti a modlitbě.

Pozdrav nebeského posla, který přichází, aby ukončil Josefovo dilema. Rád ti potvrdí, že ho Pán neposílá jen k výjimečným lidem. Budeš-li pozorný a vnímavý, často s ním můžeš rozmlouvat a nemusí to být jen ve snu, jak je tomu v tomto případě. Jeho nejčastější poselství začíná právě tak jak nyní:

„Josefe, neboj se!“

Anděl mu však přináší nejen Boží vysvětlení, ale i celoživotní pověření, které od základu mění všechny jeho dosavadní plány. Má zasvětit svůj život a svou práci těm nejsvětějším ze všech: Božimu Synu a jeho svaté Matce. Chápe zcela jasně, že po boku nevěsty Ducha Svatého mů-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 7,10-14

Hospodin promluvil k Achazovi (skrže proroka Izaiáše): „Vyzádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí, či nahoře na výšinách!“ Achaz však řekl: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina.“ Tu pravil Izaiáš: „Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, pan-na počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel (to je »Bůh s námi«).“

2. čtení - Řím 1,1-7

Pavel, služebník Ježíše Krista, povoláný za apoštola, určený k hlásání radostné zvěsti. Bůh ji už předem slíbil ústy svých proroků ve svatém Písmě o svém Synu. Ten pochází jako člověk z rodu Davida, duchem svatosti se prokázal jako mocný Boží Syn tím, že vstal z mrtvých: Ježíš Kristus, náš Pán. Od něho jsme dostali milost i apoštolské poselství, abychom na oslavu jeho jména přivedli k ochotnému přijetí víry všechny národy. K nim patříte i vy, protože si vás Ježíš Kristus povolal.

Všem v Římě, které Bůh miluje a které povolal do stavu svatých: milost vám

Dokončení na str. 5

že stát jen ryzí čistota a nevinnost. Přijímá poslušně celibátní zasvěcení jako první z těch, kteří chtějí sloužit bezvýhradně Bohu a lidem. Ještě dříve než jeho Svěřeneц vyhlásí, jak si Bůh cení evangelijních ctností, přijímá řeholi chudoby, čistoty a poslušnosti a tento způsob života povede až do hrobu se vši důsledností.

Nezmeškej šťastné setkání svatých snoubenců a blahopřej jim k přestálé zkoušce i k nejvyššímu vyznamenání. Neďiv se jejich slzám. Jak by si mohli bez nich děkovat za lásku a důvěru, která všechno přetrpěla. Jsou si vědomi, co všechno je ještě čeká po tomto úvodním rozuzlení? Ať přijde cokoli, budou stát věrně pospolu a důvěřovat v toho, který je hoden vši důvěry. *Kdo má nevinné ruce a čisté srdce, smí vystoupit na Hospodinovu horu.*⁽¹⁾ Ať se nám stane podle tvého slova!

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ž 24,3-4.

Svatý Servulus

Jsou příběhy svatých, které vykazují řadu podobností, některé vypadají jako by byly věrnou kopií předchozích, aniž bych tím chtěl jakkoliv připustit, že jsou smyšlené a okopírované. Životní historie sv. Servula patří k těm, jejichž obdoba by se vám hledala podstatně hůře. V některých motivech sice najdeme styčné body s biografiemi jiných světců (např. svou žebráckou historií se stává pomyslným druhem sv. Alexeje, jeho ochrnutí zase dává vzpomenout na sv. Heřmana Josefa, autora „Salve Regina“), vzdor tomu v sobě přece jen nese punc unikátnosti. Svatost si sv. Servulus nezasloužil mučednictvím, pokáním či poustevnickým životem, nýbrž celoživotním heroickým snášením utrpení a hlubokou zbožností.

Svatý Servulus, jehož jméno znamená něco jako služebník, „otrůček“, byl současníkem jednoho z největších papežů v dějinách církve – sv. Řehoře Velikého (papežem byl v letech 590–604). A byl to právě tento Kristův náměstek, jenž nám o něm zanechal očitě svědectví. Potkával ho v loubí chrámu sv. Klimenta v Římě, kam byl Servulus denně přinášén a kde měl své stálé místo pro žebrání.

Servulus byl dozajista mezi zástupy římských žebráků nepřehlédnutelný, a to díky svému tělesnému postižení, jež ho provázelo od narození. Časem však ustoupil tento tělesný neduh do pozadí a do popředí se dostalo charisma jeho osobnosti.

Nevíme, kdy se narodil, zato víme, že se o něj v jeho postižení odmala starali matka a bratr. Nepatřili k majetné části obyvatelstva Věčného města, proto byli odkázáni na milosrdenství druhých. Něco jako státem řízená sociální péče tehdy neexistovala, veškerou tíhu starostí o nemajetné a neuživé nesla křesťanská obec, leč ani ona nemohla ve městě potřebnými přímo zahlceném stačit na vše.

Také nebohý Servulus se navzdory svému nedostatku podílel na pomoci druhým. Utrženou almužnu vždy dělil na tři díly – jeden si ponechal, druhý prostřednictvím matky či bratra poslal ještě ubožejším a třetí vyčlenil pro knihy.

Zní to možná zvláště, když uvážíme, že schopnost číst a psát neovládal, nicméně číst uměli ti, kteří mu házeli mince, a tedy i kněží do chrámu přicházející. Právě tyto dobrodince prosíval, aby mu předčítali z Pisma svatého, které měl stále u sebe. Byl patrně nadán fenomenální pamětí, protože netrvalo dlouho a znal Bibli na

prosto dokonale. Sám sv. Řehoř Veliký to potvrzuje, a to byl muž, jehož znalost posvátných, Duchem Svatým inspirovaných textů byla rovněž vynikající. Servulus biblické pasáže nejenže slyšával a ukládal si je do paměti, ale – řečeno biblickou mluvou – uvažoval o nich ve svém srdci. Rozjímal o nich, rozprávěl s kolemjdoucími, vysvětloval je lidem bez přístřeší, jimž poskytoval místo k přespání ve svém domku, a takto je vlastně evangelizoval. Nešlo tedy jen o povrchní znalosti, Servulus pronikal do hloubky Božího slova, díky tomu se z tohoto člověka chudého na pozemské statky stal boháč co do statků duchovních.

Příspělo k tomu bezesporu i jeho až ukázkové vyrovnání se se svým zdravotním handicapem a velkými bolestmi, jež ustavičně zakoušel. „Nemohl ani stát, ani se posadit na lůžku, ba ani zvednout ruku k ústům či se jenom obrátit z jedné strany na druhou,“ svědčí sv. Řehoř o Lazarovi svých dní a dodává: „Přesto stále velebil Boha a prosil ho o nové bolesti.“ Určitě ne z nějakého masochismu, ale z touhy nést na svém těle, „co zbývá do míry utrpení Kristových, doplňovat svým utrpením za jeho tělo, to je církev“ (srov. Kol 1,24). Životním krédem mu byl verš z listu apoštola Jakuba 5,7–8: „Budte tedy trpěliví, bratři, až do příchodu Páně. Pohledte, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště. I vy tedy trpělivě čkej-

te, posilněte svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko.“ Řídil se tím po celý svůj život a takto udivoval své okolí, včetně velkého nástupce sv. Petra.

Jako řada jiných svatých poznal bezpečně i Servulus, že se blíží konec jeho pozemského putování. Jedné půlnoci nechal vzbudit všechny ty chudáky, kterým poskytl možnost přespání, a požádal je, aby spolu s ním zapěli žalmy jakožto modlitbu za jeho blažený odchod na věčnost. Zpíval z posledních sil společně s nimi, avšak náhle přetnul jejich zpěv v půli zvoláním: „Mlčte! Neslyšíte z nebe ty andělské zpěvy?“

Zaposlouchal se do nich, jako by byl jimi úplně vtažen, a za pár vteřin odevzdal svou duši Stvořiteli. Vzápětí se místnost naplnila prazvláštní líbeznou a oblažující vůní, která vyprchala až poté, co byl Servulus pochován – dost možná v kostele sv. Klimenta, v jehož loubí žebrával.

Ještě v roce 1575 zdobili jednu z jeho kaplí fresky připomínající tohoto svatého žebráka. V roce 1702 pak získal Tomáš kardinál Ferrari od papeže Klementa XI. povolení pro dominikánský řád, starající se o tento kostel, ke slavení Servulovy památky na 23. prosinec.

Při jeho skonu byl přítomen i Řehořův osobní sekretář, jenž svému představenému obratem referoval události spjaté se Servulovou smrtí i se všemi

vyššími uváděnými podrobnostmi. Řehoř nicméně nezaznamenává přesné datum, 23. prosinec je prvně uveden až v *Adonově martyrologiu* († 875), přičemž není vůbec vyloučeno, že je to datum pravé, spíše je to více než pravděpodobné, neboť památka svatých a jejich den narození pro nebe (tj. datum smrti) se tehdy poctivě slavily na základě podání plynoucího z očitěho svědectví. Co se letopočtu týče, nejčastěji se uvádí rok 590.

V ikonografii bývá tento svatý žebrák zobrazován v žebráckém oděvu, se sepjatýma rukama, na stěně nad hlavou mívá zavěšen kříž a tvář mívá ozářenou loučemi symbolizujícími osvětlení Božími milostmi.

Terapie duše i těla

Jestliže ve svátostech pokání a Eucharistie s dětskou důvěrou odevzdáme Ježíšovi sami sebe a lidi, za které se modlíme, tak tehdy bude Spasitel uzdravovat naše nemoci duše i těla a bude nás také osvobozovat z nejhrošších duchovních zotročení.

Tu neuvěřitelnou pravdu o uzdravující moci Ježíše přítomného v Eucharistii objevil pro sebe dr. Kenneth McAll na počátku své lékařské praxe. Hned po studiích medicíny odjel do jižní Číny, kde se měl spolu se svou ženou, lékařkou, starat o území, kde žilo deset milionů potencionálních pacientů. Krátce po jejich příjezdu začala čínsko-japonská válka. Dr. Kenneth byl mnohokrát uvězněn a vyslýchán. Dokonce ho odsoudili k trestu smrti. Avšak jako jedinému chirurgovi v okolí rozsudek odložili a dovolili mu v lékařské službě pokračovat.

Uzdravující síla modlitby

McAllovi se ze svobody dlouho netěšili. Japonci je zavřeli a poslali do koncentračního tábora, kde bylo umístěno 1 200 vězňů. V táboře byly velmi těžké podmínky, mezi vězni panovala vzájemná nevěra a nedůvěra. Každý myslel jenom na to, jak by sám přežil, a závistivě dával pozor, aby mu někdo něco neukradl. Dr. Kenneth dal dohromady několik společníků v nouzi a spolu s nimi se vskrytu začali modlit za celý tábor, doporučující Bohu potřeby každého z uvězněných. Postupně se stále víc osob připojovalo ke společné modlitbě. Pak se stala neuvěřitelná věc: atmosféra v táboře se začala měnit, až po několika měsících vytrvalé modlitby dospěla ke klimatu porozumění a vzájemné sympatie. Vězni přestali válčit o jídlo a ošacení a začali se mezi sebou dělit o to, co měli, pomáhat si navzájem, připravovat přednášky, divadelní představení i koncerty. Tehdy si poprvé v životě dr. Kenneth uvědomil, jak silnou, uzdravující moc dostávají od Boha ti, co se modlí.

Když skončila druhá světová válka, dr. McAll s ženou se dostali na svobodu. Po čtyřech letech pobytu v táboře byli zničeni fyzicky, ale duchovně velmi obohaceni. Vrátili se do Anglie a začali pracovat jako lékaři na urgentním příjmu. Dr. McAll však nemohl zapomenout na mimořádné události, které zažil během pobytu v Či-

ně. Obzvláště mu utkvěla v paměti scéna uzdravení psychicky nemocného člověka, které se odehrálo díky modlitbě prosté venkovské ženy. Ten člověk trpěl zachvaty šílenství, proto ho zdejší označovali jako „d'ábelského šilence“. Byli přesvědčeni, že jeho nemoc je způsobena posednutím zlým duchem. Poněvadž pokusy dotyčného léčit nejrůznějšími specialisty

z oboru bílé magie ztroskotaly, bylo rozhodnuto nemocného ukamenovat. Přikovali ho osmi řetězy ke stěně a kamenovali ho. Když se ale ukázalo, že nezemřel, vnímali to jako znamení, že má šanci na uzdravení. Požádali o pomoc vesnickou ženu, která byla hluboce věřící křesťanka. Přistoupila ke krvácejícímu nešťastníkovi

a začala se nad ním modlit prostou modlitbu, v níž poprosila Ježíše, aby nemocného osvobodil od zlého ducha. Tehdy se onen člověk silně zatřásl, načež ztratil vědomí. Obyvatelům vesnice bylo jasné, že právě v té chvíli zlý duch muže opustil. Uvolnili ho z řetězů, umyli ho, oblékli a dali mu najíst.

K velikému údivu dr. McAlla byl tento člověk zcela uzdraven. V té době však byl lékař velmi skeptický k uzdravení tohoto typu. Po několika letech práce v Anglii začal potkávat lidi psychicky nemocné, podobné tomu „d'ábelskému šilenci z Číny“. Lékař si tehdy kladl otázku: Je možné, aby modlitba působila všude tak opravdově, jako se to stalo v Číně? A možná že to jenom síla sugesce způsobila uzdravení onoho člověka? Ve své lékařské praxi se dr. Kenneth neustále setkával s nemocemi psychosomatického původu. Viděl, jak velmi pozitivní nebo ničivý může být vliv myšlení i ducha na fungování lidského těla. V roce 1956 se rozhodl získat základní znalosti o nemocech psychických a ověřit si, zda dosavadní metody jejich léčení jsou skutečně nejlepší. Získal specializaci z oboru psychiatrie a věnoval se praxi léčení v psychiatrických zařízeních, kde nezdávka pacienti pobývají do konce svého života. Byl přesvědčen, že při nemocích tohoto typu musí existovat nějaká skutečná terapie.

Zdroje mnoha chorob

Po získání specializace z oboru psychiatrie dr. Kenneth McAll porozuměl, že mnoho emocionálních problémů má svoji příčinu v nedostatku biochemické

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Evangelium - Mt 1,18-24

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha Svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohane, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu

ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha Svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ To všecko se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, to znamená »Bůh s námi«.“ Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

rovnováhy, a tomu je možné jednoduše předejít používáním vhodných léků. Existuje ale mnoho hlubokých zranění v psychické nebo duchovní sféře člověka, jež jsou způsobena psychickými nemocemi – a tehdy je nutná terapie jiného druhu.

Dr. Kenneth si všiml, že stále víc jeho pacientů si stěžovalo na trápení způsobované přítomností „duchů“ nebo „hlasů“ z jiného světa, které slyšeli jenom nemocní. Projevy tohoto druhu jsou pro psychiatrii pouhými fantaziemi a příznaky psychické nemoci. V průběhu času se však dr. McAll přesvědčil, že v některých případech zážitek přítomnosti duchů a reálnost hlasů slyšených pacienty nebyly imaginací. Některé hlasy byly výsledkem přítomnosti zlého ducha v důsledku praktikování okultismu. Jiné se zdály být neutrální a neškodné, prosily jen o pomoc. Občas byl pacient schopen tvrdit, že je to hlas nějakého příbuzného, který nedávno zemřel, ale nejčastěji ducha nedokázal identifikovat. Kdo to byly ty nezanedbatelné bytosti? Proč lidi znepokojovaly svou přítomností? Díky pečlivé a často bolestné analýze životních příběhů svých pacientů začal dr. McAll pomalu nacházet odpovědi na tyto otázky.

Vztahy mezi dvěma osobami jsou obvykle navázány díky dobrovolné shodě obou stran. Mohou však dosáhnout stupně charakterizovaného tím, že jedna osoba je pasivní a zcela závislá na té druhé. Tehdy ztrácí svoji osobní totožnost a svo-

vodu a nejčastěji je naprosto neschopná uvolnit se vlastními silami od tohoto zotročení. Takový stav se popisuje jako „synchronní být potřebným“. Hodně duševně nemocných pacientů dr. McAlla trpělo ztrátou vlastní totožnosti vlastně následkem závislosti na osobě žijící nebo zemřelé. Někteří psychiatři v takových případech používali terapii elektrickými šoky (ECT). Podle mínění jiných lékařů je skutečnou léčbou přerušování vazeb závislosti mezi osobou kontrolovanou a kontrolující. Dr. McAll zdůrazňoval, že pokud se to přerušování děje v době modlitby a závislá osoba se odevzdá Bohu do úplné péče a kontroly, tehdy začíná její uvolnění. Je však třeba myslet na to, že je to dlouhý, občas velmi bolestný proces, kterému je potřebné odevzdat se s velkou svědomitostí a důvěrou až do úplného uzdravení. Nejdříve je nutné zpřetrhat všechny špatné, zotročující vztahy s osobou kontrolující, poté je třeba ji všechno celým srdcem odpustit a nakonec zcela odevzdat svůj život Kristu, aby jenom on byl jediným Pánem a průvodcem na cestách života.

Dlouholetá lékařská praxe, detailní analýzy různých případů onemocnění, chorobopisy pacientů a jejich rodin i mezosobních vztahů, rovněž mezi osobami žijícími i zemřelými, dovedly dr. Kennetha k přesvědčení, že zdrojem mnoha nemocí je nedostatek odpuštění, praktikování různých forem okultismu, nemravný životní styl a setrvávání ve smrtelných hříších,

a také zdědění důsledků hříchů po předcích. Velkou pomocí v chápání vzájemné závislosti mezi lidmi bylo psychiatrovi odhalení evangelijní pravdy, že „i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu“ (Řím 12,5). Vědomým a dobrovolným páchaním hříchu člověk ruší vztah života a lásky s Kristem a odevzdává se nadvládě duchovních sil zla, které na místo Kristovy lásky zavádějí destruktivní síly, ničí duchovně-tělesnou harmonii v člověku. Ty síly zla vnášejí disharmonii do duše i těla člověka, způsobují utrpení druhým lidem a jsou příčinou nejruznějších trápení a také nemocí duchovních i tělesných.

Opravdový lék

Jediným opravdovým lékem zbavujícím lidi od zotročení hříchy a silami zla je láska Ježíše Krista. Ve své smrti a zmrtvýchvstání Kristus překonal největší zlo, odpustil všechny hříchy a každému člověku dal podíl na tomto vítězství skrze svátosti pokání a Eucharistie. Objevení této pravdy se stalo pro dr. McAlla bodem obratu v jeho terapii onemocnění různého druhu. Využíval veškerou tehdy dostupnou lékařskou vědu, po detailním zkoumání stanovil diagnózu nemoci a nejprve používal běžně přijímané metody léčby. A když se ukázaly jako neúčinné, hledal zdroj nemoci v nedostatku odpuštění, ve vazbách s jinými lidmi ničícími totožnost, uvádějícími do závislosti, v praktikování okultismu, v nenapravených křivdách a nespravedlnostech zděděných po předcích apod. Dr. McAll hledal příčiny nemocí ve špatných vztazích spojujících jeho pacienta se zemřelými nebo žijícími členy jeho rodiny. Poněvadž farmakologická léčba byla v takových případech marná, vysvětloval svým pacientům, že je nutné, aby šli ke zpovědi, odřekli se satana a každého hříchu a následně navázali osobní kontakt s Kristem. Z lékařského hlediska nevyvětlitelné návraty zdraví jako důsledku takového postupu způsobily, že dr. Kenneth prosil kněze o sloužení mší svatých pro pacienty. Byl totiž přesvědčen, že Eucharistie nejlépe zpřítomňuje Kristovu lásku v jeho umučení, smrti a zmrtvýchvstání, a proto je nejopravdovějším lékem ničícím veškerou moc zla.

Dr. Kenneth McAll ve své knize *Healing the family tree* (Sheldon Press, London 1984) napsal, že ukončení špatných,

zotročujících vztahů s druhou osobou a svěřeni kontroly nad svým životem Kristu působí stejně účinně v případě lidí pokřtěných, jako i nepokřtěných.

PŘÍKLADY UZDRAVENÍ

Estera byla 70letá vdova, jejíž syn trpěl schizofrenií a žil v nemocnici v jiném státě. Žena se obrátila na dr. McAlla s prosbou o pomoc. Z provedeného vyšetření lékař vyvodil, že Samuelova nemoc je způsobena neustálým, zotročujícím vlivem matky na něho. Nabídl společnou modlitbu, v níž měla seniorka nejdříve představit svůj problém Kristu, a potom mu odevzdat veškerou kontrolu nad sebou i nad svým synem. Poněvadž Estera byla Židovka, návrh jí připadal neuskutečnitelný. Kdyby ho chtěla vykonat, musela by se stát křesťankou. Opustila tedy ordinaci, jen požádala o několik dní na rozmyšlenou. Když vyšla ven, již se setmělo. V temnotě žena náhle spatřila zářící kříž a uslyšela Kristův hlas, který jí žádal, aby svého syna i sebe odevzdala do jeho péče. Podnícena touto událostí, Estera svěřila Ježíši celý svůj život i život svého syna. Samuel o matčině obrácení nic nevěděl. Avšak od té chvíle se začal jeho zdravotní stav zlepšovat až k úplnému uzdravení. Jako horlivá křesťanka sebe samotnou Estera později nazývala naplněnou Židovkou.

Šedesátiletá Rút je matkou i vdovou, roky trpěla vážným onemocněním srdce. Nejlepší kardiologové byli bezmocní vůči jejím bolestem, a procedury různého druhu nepřinášely žádné výsledky. Když se žena obrátila na dr. Kennetha, ten z rozmluvy s ní vyvodil, že musí být něco v nepořádku s jejím synem. Když se jí na to zeptal, pacientka vybuchla hysterickým vztekem a opustila ordinaci s prásknutím dveřmi. Její pětáctiletý syn Rufus, nejmladší z pěti dětí, byl schizofrenik a pobýval na psychiatrii. Když měl osm let, zemřel jeho otec. Od té doby Rút celý svůj život spojila jenom s ním a prakticky za něj všechno rozhodovala.

Po setkání s Kennethem žena celé hodiny chodila jako bez cíle, až nakonec vešla do prázdného kostela. Tam si při modlitbě uvědomila, že řídí život svého syna a tím, že všechno rozhoduje za něho, sa-

ma sebe postavila na místo Pána Boha. Tím vlastně svému synovi hodně uškodila. Náhle uslyšela hlas, který říkal zřetelně: „Nikdy jsi neodstříhla pupeční šňůru od nejmladšího syna.“ Žena si ze začátku myslela, že to říká někdo, kdo sedí vedle ní. Když se ale přesvědčila, že v kostele kromě ní nikdo není, a když znovu uslyšela stejná slova, porozuměla, že k ní mluví sám Bůh. Tehdy padla na kolena a s pokorou se začala modlit: „Jestli je to pravda, Pane, udělám to teď.“ V krátké modlitbě svěřila Bohu své nejmladší dítě. Tehdy zažila něco podivného: zdálo se jí, že nůžkami přestříhla pupeční šňůru, která ji spojovala se synem. Rút se vrátila do ordinace dr. Kennetha a vyprávěla mu o celé události. Lékař jí ještě poradil, aby požádala o mši svatou na synův úmysl. Po slavení Eucharistie, během níž se žena zbavila zotročujících vazeb spojujících ji se synem, Rufus pocítil radost z úplného uvolnění a uzdravení. Okamžitě napsal dopis své matce a informoval ji, že se konečně stal sám sebou. Požádal vedení nemocnice, aby mu dovolili strávit víkend v bratrově domu. Čas ukázal, že Rufus byl úplně uzdraven. Podle výpovědi dr. McAlla po dvaceti letech od té události se Rufus těšil dokonalému zdraví a jeho matka, navzdory vysokému věku, neměla žádné problémy se srdcem.

Jiný pacient dr. McAlla, Cliff, měl 30 let a byl učitelem. Chtěl se vyléčit z homosexuality a z iracionálního strachu před ženami a před navazováním normálních vztahů s druhými lidmi. Farmakologická léčba na něj nezabírala, stejně jako léčba psychiatrická. Dr. Kenneth hovořil s Cliffovou matkou a dozvěděl se od ní podrobnosti z doby, kdy nosila syna pod svým srdcem. Byla to dobrá žena, hodně

se podílela na životě své farnosti. V době těhotenství pracovala v nemocnici jako ošetřovatelka. Během nočních služeb bývala manželovi nevěrná s jedním z pacientů. Takové chování matky mělo značný vliv na psychiku dítěte, na jeho myšlení a přístup k ženám. Nakonec se matka upřímně vyzpovídala a poprosila svého syna o prominutí zla, které mu způsobila. Dojatý matčinou upřímností jí Cliff odpustil. Úplné odpuštění zpřetrhalo zotročující vazby strachu, hněvu a averze a Cliffa úplně osvobodilo od homosexuálních sklonnů a strachu před ženami. Založil velkou, milující se rodinu a stal se šťastným mužem a otcem.

* * *

MODLITBA ZA ODPUŠTĚNÍ

Pane Ježíši, prosím tě o milost odpuštění všem, kteří mi ublížili a způsobili mi utrpení: ..... (*uveď jména těch lidí*). Prosím, dej mi milost bezpodmínečného odpuštění ..... (*uveď jméno té osoby*), které je mi nejobtížnější odpustit. Pane Ježíši, v moci tvé odpuštějící lásky, kterou nás zahrnuješ z vysokosti svého Kříže, úkolem vůle, z hloubi svého srdce odpouštím ..... (*vyslov jméno té osoby*) všechny křivdy, které mi způsobil(a). Žehnej mu (ji) a přiveď ho do nebe.

Pane Ježíši, prosím rovněž o odpuštění od všech těch lidí, kterým jsem jakýmkoliv způsobem ukřivdil(a). Děkuji ti, Pane, že mě teď zbavuješ toho velikého zla, jakým je neschopnost odpuštění. Ať mne tvůj Svatý Duch naplní světlem lásky a pokoje, ať uzdraví moje city a všechny rány mého srdce. Amen.

Z Miłujcie się! 1/2022 přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

SMÍRNÁ POUŤ ZA NENAROZENÉ DĚTI, JEJICH RODIČE A LÉKAŘE Svátek svatých Mládětek – středa 28. prosince 2022, Praha

Program: 11.00 requiem za nenarozené děti u Pražského Jezulátka; mši svatou celebruje otec biskup Pavel Posád • 13.00 občerstvení u sester boromejek • 14.00 adorace na Strahově u hrobu sv. Norberta • 15.00 modlitba svatého růžence v Loretě • pro vytrvalce: 16.15 modlitba za národ ve svatováclavské kapli.

Vložte do betlémských jeslí ty, kterým nebylo dovoleno se narodit. V České republice přišlo v roce 2021 o život 15 492 nenarozených dětí.

Více na modlitbyzanejmensi.cz.

Kontakt: P. MUDr. Jiří Korda, tel. 725 797 561.

Klíč k tajemství

Vánoční svátky jsou přede dveřmi a přípravy v plném proudu. Ve chvílích ticha se možná v našem srdci ozve touha hlouběji proniknout do tajemství těchto svátků a snad si položíme i otázku: Co má Ježíšovo narození před 2 000 lety společného s mým životem a realitou mého všedního dne? Abychom lépe dokázali pochopit tajemství víry křesťanského zjevení, je především potřebné naučit se s láskou rozjímat, tedy v modlitbě o nich uvažovat. Toto je klíč, kterým můžeme vstoupit do nadpřirozeného světa.

Hluboké objasnění významu a krásy rozjímání nacházíme ve spisech italské mystičky Marie Valtorty (1897–1961). Ve čtvrtém svazku díla *Evangelium, jak mi bylo odhaleno* ho Marii Magdaléně podává sama Panna Maria. Říká: „*Věř mi, ať v radosti, ať v bolesti, ať v pokoji, anebo v boji, náš duch se potřebuje zcela ponořit do oceánu meditace, aby mohl znovu postavit to, co svět a události zničily, a aby si vytvořil nové síly, a tak mohl stoupat stále výše. (...) Vidiš tam Jana? Je to vlastně chlapec. Ale je také orel. Je nejsilnější ze všech apoštolů. Protože pochopil tajemství síly, tajemství duchovní formace. Je to láskyplná meditace. A znáš dalšího, který – bez toho, aby byl apoštolem – udělá, ba již udělal velké pokroky díky své přirozené náklonnosti k meditaci, která se mu stala duchovní nutností, od doby, co je Ježíšovým přítelem. Je to tvůj bratr Lazar.*“

Tato slova sice pocházejí z tzv. soukromého zjevení Marii Valtortě, ale přece bychom je neměli podcenit. Významný mariolog P. Gabriel Roschini OSM v úvodu své knihy *Panna Maria ve spisech Marie Valtorty* píše následující slova: „*Již půlstoletí se ve svých studiích, při vyučování, v kázáních a svých spisech zabývám mariologií... Žádný mariánský traktát, a ani souhrn všech mariánských spisů, které jsem kdy přečetl a prostudoval, mi nebyl schopen podat tak jasnou, tak živou, tak dokonalou, tak zářivou a fascinující představu, jako tyto (spisy Marie Valtorty)... Rovněž já patřím k těm, kdo pro ni měli zpočátku jen nedůvěřivý úsměv, dokud jsem její spisy ještě náležitě neznal. Avšak potom, když jsem si je přečetl a zamyslel se nad nimi, musel*

jsem, podobně jako i mnozí jiní, upřímně uznat, že jsem je soudil nerozvázně.“

Slova Panny Marie o krásě a důležitosti meditace můžeme brát tak, jako by byla řečena osobně pro nás. Proto dovolme, aby nám v tom pomohla jedna blahoslavená, která se – pod vedením svého zpovědníka a duchovního vůdce – již jako mladá rozhodla denně v modlitbě meditovat nad Písmem svatým a tomuto zvyku zůstala věrná až do posledního dne svého života.

Její blahoslavená Clara Fey (1815–1894) z Aachenu v Německu, zakladatelka řeholní Kongregace sester chudého Dítěte Ježíše. Jejím sestrám se líbilo, když s nimi matka Clara meditovala o Božích tajemstvích podle Pisma svatého, a všechno si pozorně zapisovaly. Tak vznikla *Adventní a vánoční rozjímání*, z nichž jsme vybrali⁽¹⁾ jeden úryvek a jazykově ho přizpůsobili naší době. Kéž nám tento text pomůže rozjímat nad tajemstvím Vánoc a pak ho také žít v našem všedním dni.

* * *

**„Do vlastního přišel
a vlastní ho nepřijali“
(Jan 1,11)**

Když se Maria a Josef přibližovali k cíli své cesty, určitě mysleli na slova proroka Micheáše: „A ty, Betléme v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.“ (Mt 2,6) Radost z blížícího se narození toužebně očekávaného Božího Dítěte je naplňovala nepopsatelným štěstím. Jejich srdce, překypující milosrdnou láskou k bližním, pevně věřila, že u obyvatel Betléma najdou přístřeší. Ale hostinec byl již přeplněný, a tak byli odkázáni na pohostinnost dobrých lidí. Josef prosil o nocleh u mnoha, možná i u všech dveří městečka. Ale žádné z nich se neotevřely pro poutníky vyčerpané po dlouhé cestě, zvláště pro mladou matku, které se brzy mělo narodit dítě. Byli to chudí, nepatrní lidé, jejichž vystupování bylo nanejvýš skromné. Betlémané se obávali, že jim budou jen na obtíž, bez vyhlídky na zaplacení za poskytnutý nocleh, a tak

Pro sestry chudého Dítěte Ježíše byly Vánoce největším ze všech svátků a k tomuto svátku patřilo i pěkné Jezulátko a jesličky. Sestry využily všechny své umělecké schopnosti a až dodnes můžeme po celém světě najít vánoční malby, výšivky a voskové figurky pocházející z jejich dílen.

před nimi zůstaly všechny dveře zavřeny. Na volném prostranství za městem nakonec našli jeskyni, která obvykle sloužila jako útulek pro zvířata. Tak nejsvětější Matka a svatý pěstoun očekávali mimo město, v úplné samotě, ve studené opuštěné stáji příchod panovníka, který měl vládnout izraelskému národu.

Rozjímáme nad těmito dvěma svatými osobami: Nacházíme u nich byt jen náznak nevole nad tvrdostí Betlémanů, vidíme mrzutost ve tváři či znechucení z trpkého odmítnutí po tolika bezvysled-

ných prosbách? Vůbec ne. Jejich pohled sahá daleko nad to, co se děje na zemi. Ve všech událostech vidí milující a všemocnou Boží moudrost.

Všechno přijmout s trpělivostí a pokorou

Vidíme, jak Bůh zachází s nejmilejšími ze svých vyvolených a jak ti, jejichž pohled je vždy nasměrován na Pánovy ruce, přijímají všechno s trpělivostí a pokorou, a to i tehdy, když je tyto božské ruce vedou po tvrdých cestách, ano, i když se zdá, že se tyto ruce od nich odtáhly a schází jim jejich vedení. Uvažujme nad tím tehdy, když chceme jiné napomínat pro nedostatek lásky a pozornosti vůči nám, anebo když si horkokrevně stěžujeme kvůli malým těžkostem a za každou cenu se jich chceme zbavit. Podívejme se tehdy na lásku Pána, která to na nás dopouští, která od nás žádá něco nepatrného, abychom jednou výměnou dostali za to něco velkého. Je politováníhodné, že naše víra je v tomto bodě ještě stále tak slabá, ačkoliv jsou nám tato Boží tajemství, která nás poučují o hodnotě protivenství, důvěrně známá a mají nám pomoci zvítězit nad touto slabostí.

Když vidíme Josefa a Marii v jejich nouzi, jistě máme touhu pomoci jim a potěšit je. To můžeme udělat ještě dnes, když se rozhodneme, že rádi sneseme to, že nás svět utiskuje, nevšímá si nás anebo námi opovrhne, že sneseme to, když o nás nic nebude chtít vědět, když nám jako příbytek nezůstane nic jiného než stáj. Ano, kéž bychom pochopili, že je to k našemu prospěchu, kéž bychom se z toho dokonce těšili a naše srdce jásalo, neboť tehdy si můžeme být jistí, že jsme s Marií a svatým Josefem.

Kdo by nebyl rád odmítnut a v opovržení, když vidí Marii s Králem nebe odmítnutou celým Betlémem, jak směřuje své kroky k chudé stáji!

Nenechat Ježíše klepat nadarmo

Podívejme se ještě jednou na chování obyvatel Betléma. Kdyby tak byli věděli, koho odmítli, jaké štěstí se jim nabízelo v pokorné prosbě svatého Josefa o přijetí do jejich domu! Nenechejme se ničím odradit, abychom Pánu dokořán otevřeli příbytek svého srdce vždy, když

se nám chce darovat ve svatém přijímání! Vševidoucí Pánovo oko plné bolesti vidělo v ten večer mnohé další, kteří mu v budoucnosti neposkytnou žádnou, anebo jen bídnou pohostinnost v Nejsvětější svátosti. Zde se ztrácí vina Betlémanů, již odmítli toho, kterého nepoznali, před nevděčností těch, kteří žijí v plném světle víry, a přece nechávají Pána klepat nadarmo, když se jim chce darovat ve svatém přijímání.

Dávejme si velký pozor, abychom neodmítli služby lásky a pozornosti, které bychom mohli vykonat. Ať v každém člověku, který nás prosí o pomoc, vidíme samotného Spasitele, který nám chce dát příležitost posloužit mu, prokázat mu lásku. Jak by to jen Pannu Marii a svatého Josefa potěšilo, kdyby si někdo všiml jejich situace a nabídl jim příbytek! Možná si myslíme, že my bychom to zajisté udělali. Avšak nemylme se! Příležitost přijmout Svatou rodinu je tady vždy, když od nás jiní potřebují službu lásky. Využijme tyto příležitosti v budoucnu k tomu, abychom potěšili srdce Božího Dítěte.

Uchovejme si pohled zaměřený k tajemství, o němž jsme právě rozjímali, zůstaňme v duchu u Panny Marie a Josefa, protože v jejich společnosti se nejlépe připravíme na to, abychom přivítali Pána v jesličkách chudé stáje a abychom ho s vděčnou láskou přijali do svého srdce.

*Z Vítězství Srdce 137/2020
přeložil a upravil -dd-*

Poznámky:

⁽¹⁾ Čili redakce časopisu *Vítězství Srdce*.
[pozn. překl.]

*Nejsvětější Panno Maria,
ty ses chtěla nazývat
Matkou ustavičné pomoci,
abychom ti nikdy nepřestali
důvěřovat.*

*Vroucně tě prosíme,
přijmi nás mezi své služebníky
a služebnice.*

*Zasvěcujeme ti svůj rozum,
abychom stále pamatovali na lásku,
které jsi hodna.*

*Zasvěcujeme ti své srdce,
abychom po Bohu nejvíce milovali tebe.*

*Vznešená Královno,
chceme ti věrně sloužit.
Skrýj nás pod svůj ochranný plášť,
pomáhej nám ve všech potřebách
duše i těla, ale zejména
v těžké hodině smrti.*

*Matko ustavičné pomoci,
víme, že nás miluješ více,
než my milujeme sebe.*

*Buď proto naší Matkou a Paní.
Vládni a rozhoduj nad námi
a nade vším,
co je naše, jak se ti zlíbí.*

*Naše Matko,
vypros nám pozhnání u Boha.
Přimlouvěj se za nás
ve chvílích lidské slabosti,
abychom ti zachovali věrnost
a jednou tě v nebi navěky chválili,
milovali a tobě děkovali.
Amen.*

Mystické Město Boží – rozhovory Panny Marie a sv. Josefa

Úryvek z knihy, jež je životopisem Panny a Matky Boží Marie, který podle zjevení a za vedení samotné Panny Marie napsala služebnice Boží sestra Marie od Ježíše z Agredy (1602–1665), představená kláštera Neposkvrněného Početí, řádu sv. Františka Serafinského v městě Agreda, v provincii Burgos ve Španělsku.

KAPITOLA VI.

Některé výroky a rozhovory nejsvětější Marie a svatého Josefa o Božích věcech a jiné podivuhodné události

428. Než byl svatý Josef poučen o tajemství Vtělení, využívala Kněžna nebe vhodné příležitosti k předcítání některých míst z Pisma svatého, zejména z proroků a ze žalmů. Jako nejvyšší moudrá Učitelka mu je také vysvětlovala, přičemž jí její svatý snoubenec, který byl skutečně schopný v nich obsažené vznešené pravdy pochopit, pokládal mnoho otázek, a byl překvapen a potěšen nebeskými odpověďmi své Snoubenky, takže oba střídavě chválili a vebili Pána. Když se však o tomto velkém tajemství dozvěděl, hovořil s naší Královnou jako s osobou, která měla být pomocnicí v obdivuhodném díle a tajemství našeho Vykoupení. Nyní mohli otevřeněji a jasněji diskutovat o božských proroctvích a věštách týkajících se početí Slova panenskou Matkou, o jeho narození, výchově a přesvatém životě. Všechny tyto věci přesvatá Panna probírala a vysvětlovala, přičemž předem naznačovala směr jejich jednání, který budou sledovat, až přijde vytožený den narození Dítěte, kdy Ho bude držet ve svém náručí, kojit Ho ze svých prsou svým panenským mlékem a kdy se bude také svatý snoubenec podílet na tomto největším požehnání smrtelníků. Jen o jeho umučení, smrti a o výrocih Izaiáše a Jeremiáše mluvila moudrá Královna méně často. Protože její snoubenec měl nejvyšší laskavé a něžné srdce, myslela si, že bude nejlepší neprobírat a nepředjímat to, co už si on sám pamatoval z výroků starých proroků o příchodu a utrpení Mesiáše. Nejvyšší moudrá Panna také čekala, až sám Pán podrobněji zjeví, co se má stát, nebo až Ona v tomto ohledu pozná lépe Boží vůli.

429. Její nejvyšší věrný a požehnaný manžel byl jejími něžnými slovy a rozhovory zcela roznicen a se slzami radosti nebeské Snoubence řekl: „Je to možné, že ve tvém nejvyšším ctnostném náručí uvidím svého Boha a Vykupitele? Že Ho budu moci slyšet, dotýkat se Ho, že se mé oči budou moci dívat na jeho božskou tvář a že pot mého čela bude tak požehnaný, aby se řinul ve službě Jemu a pro zajištění jeho obživy? Je možné, že s námi bude žít a že s Ním budeme jíst u jednoho stolu a že s Ním budeme rozmlouvat? Odkud ke mně přichází toto velké štěstí, které si nikdo nikdy nemůže zasloužit? Ó, jak lituji, že jsem tak chudý! Kéž bych vlastnil ty nejbohatší paláce pro jeho potěšení a mohl Mu nabídnout mnoho pokladů!“ Svrchovaná Královna mu na to odpověděla: „Můj pane a snoubenče, je jisté mnoho důvodů, aby se tvé přání vztahovalo na všechny možné náležitosti přijetí tvého Stvořitele, ale tento velký

Bůh a Pán si nepřeje přijít na svět s nádhernou okázalostí bohatství a královskou slávou. On nic z toho nepotřebuje (srov. Ž 16,2) a ani nepřichází z nebe kvůli takovému marnostem. On přichází, aby vykoupil svět a vedl lidi po cestě věčného života (srov. Jan 10,10), a to je třeba udělat prostřednictvím pokory a chudoby. V pokorě a chudobě si přeje být zrozen, chce v nich žít a zemřít, aby zlomil v lidských srdcích pouta chamtivosti a pýchy, která jim brání v dosažení blaženosti. Proto si

vybral náš chudý a skromný dům a nepřál si, abychom byli bohatí zjevnými, klamnými a pomíjivými statky, které jsou jen marností nad marnost a trápením ducha a které jen tíží a zatemňují rozum. (srov. Sir 1,22)“

430. Jindy světec žádal nejčistší Paní, aby ho naučila povaze a podstatě ctností, zejména pak lásce k Bohu, aby věděl, jak se má chovat k Nejvyššímu, který se stal člověkem, a aby nebyl odmítnut jako neúčinný a neschopný služebník. Královna a Učitelka ctností vyhověla jeho žádosti a vysvětlila mu povahu pravých ctností a způsob jejich uplatnění v celé jejich dokonalosti. Tyto rozhovory však vedla s tak velkou pokorou a taktem, že se nezdála být Učitelkou svého snoubence, i když jí skutečně byla. Dařilo se jí udělovat poučení pod rouškou prostého hovoru nebo promluvy k Pánovi, nebo jindy kladla svatému Josefovi otázky, které samy naznačovaly řešení. Za všech okolností uměla zachovat svou nejhlubší pokoru a nepřipustila, aby s ní bylo být nejmenší gesto v rozporu. Tyto střídající se hovory a četba z Pisma svatého byly podle potřeby přerušovány ruční prací. Nejenže se práce svatému Josefovi díky obdivuhodným slovům soucitu naší Paní nezdála být tak tvrdá a únavná, ale Ona svým výjimečným taktem dokázala předávat poučení, takže se práce jeho rukou stávala spíše praktickým cvičením ctností než tělesnou prací. Nejvyšší mírná Holubička s prozíravostí nej-moudřejší Panny poskytovala své útěchy odkazováním na požehnané ovoce práce. Podle svého citění se pokládala za nevhodnou podpory svého manžela a cítila se být stále dlužnicí za pot svatého Josefa jako ta, která přijímá velkou almužnu a nejvyšší štědrý dar. Všechny tyto úvahy v Ni probouzely pocity velké vděčnosti, jako by byla nejméně užitečným tvorem na světě. Přestože nemohla pomáhat svatému Josefovi v jeho živnosti, protože to bylo nad síly ženy a nevhodné pro skromnost a ústraní Královny nebes, pomáhala mu se vším, s čím mohla, jako pokorná služebnice, protože její rozvázná pokora a vděčnost by nestrpěly menší splácení věrné služby svatého Josefa.

431. Kromě jiných obdivuhodných příhod, které se udály ve spojitosti s je-

ho soužitím s nejsvětější Marií v období jejího těhotenství, byla jedna, kdy svatý Josef jednoho dne uviděl kolem Ní hejna ptáků, která se slétla, aby uctila Královnu a Paní všeho tvorstva. Ptáčci Ji obklopili, jako by vytvořili sbor, a pozvedli své hlásky v písních lahodné harmonie, neméně obdivuhodné než jejich návštěva nebeské Paní. Svatý Josef, který dosud takový div nikdy neviděl, proto plný obdivu a radosti řekl své svrchované Snoubence: „Je možné, má Paní, aby tito prostí ptáci a nerozumní tvorové lépe chápali a plnili své povinnosti než já? Jistě je rozumné, abys mi, když Tě oni uznávají, ctí a slouží Ti podle svých možností, dovolila konat to, k čemu mě ve tvé službě zavazuje povinnost.“ Nejistší Panna mu odpověděla: „Můj pane, chováním těchto malých ptáčků nám Stvořitel nabízí mocnou pohnutku k tomu, abychom důstojně využívali všechny své síly a schopnosti k jeho chvále tak, jako oni poznávají a uznávají svého Stvořitele v mém lůně. Já jsem však jen tvor, a proto nezasluhuji žádnou úctu, ani by to nebylo správné, abych ji přijímal. Mou povinností je přimět všechny bytosti chválit Nejvyššího, protože On shlédl na mne, svou služebnici (srov. Lk 1,48), a obohatil mě božskými poklady.“

432. Nežrídka se také stávalo, že se nebeská Paní a její snoubenec octli v takové chudobě a bez prostředků, že nemohli zajistit ani své nejnnutnější životní potřeby, protože byli nejvyšší štedří při obdarovávání chudých a nikdy se nesnažili úzkostlivě se dopředu zásobit potravou nebo oblečením (srov. Mt 6,25), jako jsou to zvyklé dělat bázlivé a chamtivé děti tohoto světa. Pán vše uspořádal tak, aby víra a trpělivost jeho nejsvětější Matky a svatého Josefa nebyla marná, protože tato nouze byla zdrojem jedinečné útěchy naší Paní nejen proto, že milovala chudobu, ale také kvůli její obdivuhodné pokoře. Sama se považovala za nehodnou životních potřeb a měla za to, že právě Ona má trpět jejich nedostatkem víc než všichni ostatní. Proto velebila Pána za tuto chudobu v míře, ve které ji pocítovala, zatímco Nejvyššího prosila o zajištění potřeb svatého Josefa, tohoto svatého a spravedlivého muže, který je hoden této pomoci Všemohoucího. Pán na své chudé zcela nezapomněl (srov. Ž 74,19),

protože zatímco jim umožnil uplatňovat ctnosti a získat zásluhy, dával jim také potravu v pravý čas (srov. Ž 145,15). To jeho Prozítelnost zajišťovala různými způsoby. Někdy pohnul srdce jejich sousedů a známých, aby přinesli nějaký dobrovolný dar nebo zaplatili nějaký dluh. Jindy a obvykleji jim ze svého domu poslala pomoc svatá Alžběta, protože od doby, kdy v jejím domě žila Královna nebes, trvala tato zbožná žena na občasném zaslání darů, což pokorná Kněžna vždy splácela tím, že na oplátku Alžbětě poslala nějakou svou ruční práci. V některých případech, pro větší oslavu Nejvyššího, využila blahoslavená Paní Ji svěřenou moc Paní všeho tvorstva a nařídila nebeskému ptactvu, aby přineslo ryby z moře nebo plody z pole, a ptactvo plnilo její příkazy i v nejmenších detailech. Někdy ptáci přinášeli v zobáčích také chleba, který pro ně Pán opatřil. Mnohokrát byl její přešťastný snoubenec, svatý Josef, svědkem takových událostí.

433. V jiných potřebách jim v některých situacích obdivuhodným způsobem pomohli svatí andělé. Abychom správně pochopili některé velké zázraky, ke kterým došlo v důsledku služby andělů nejsvětější Marii a svatému Josefovi, je třeba vzít do úvahy velkodušnost a šlechetnost světcovy víry, protože u něho byly tyto ctnosti tak velké, že ani stín chamtivosti nebo nenasytlosti nemohl vstoupit do jeho duše. I když pracoval pro ostatní stejně jako jeho nebeská Snoubenka, nežádal nikdy o mzdu, ani neurčoval cenu své práce a nevyžadoval zaplacení těchto služeb. Nepracoval pro zisk, ale z poslušnosti, na požádání nebo z lásky. Ponechával pak plně na vůli svých zaměstnavatelů vyplacení mzdy, kterou nepřijímal jako odměnu za svou práci, ale jako dobrovolnou almužnu. To byla dokonalost svatosti, které se svatý Josef naučil od nebeského příkladu, který mu v jeho domě dávala nejsvětější Panna. Vzhledem k této skutečnosti docházelo někdy k tomu, že pokud Josef nedostal za svou práci zaplacení, trpěli naprostým nedostatkem potravin a jiných životních potřeb, pokud se o ně Pán nepostaral. Jednoho dne se stalo, že minula hodina určená k jídlu bez toho, aby měli v domě něco k jídlu. Velice dlouho se pak modlili, děkovali Pánu za toto strá-

dání a doufali, že otevře svou všemohoucí ruku (srov. Ž 145,16). Mezitím andělé připravovali jídlo a položili na stůl nějaké ovoce, nejbělejší chléb a ryby, obzvláště pak jakýsi druh zavařeniny či želé obdivuhodné a výživné sladkosti. Po dokončení příprav někteří andělé zavolali svou Královnu a jini jejího snoubence svatého Josefa. Oba pak vyšli ze svého odděleného ústraní a pod dojmem pomoci poskytnuté nebem se slzami vroucí vděčností děkovali Nejvyššímu a jedli připravené pokrmy. Po požití pokrmů vznešenými písněmi chválili a oslavovali Všemohoucího.

434. K mnoha podobným událostem docházelo v domě nejsvětější Marie a jejího snoubence téměř každý den. Protože byli sami a nebylo nutné tyto zázraky skrývat před zraky svědků, nerozpakoval se Pán konat je pro své milé, kteří byli pověřeni spoluprací na nejkrásnějším díle jeho mocné ruky. Přála bych si poznamenat, že pokud říkám, že Maria zpívala chvalozpěvy, a to buď sama, společně se svatým Josefem, nebo s anděly, míním tím, že zpívala jako svatá Anna, matka Samuelova, nebo jako Mojžíš, Ezechiáš a jini proroci, když jim Pán udělil velké milosti. Pokud by byly všechny chvalozpěvy (srov. 1 Sam 2,1; Dt 32,1 atd.), které Královna nebe složila a zpívala, zaznamenané, byl by jich objemný svazek a jejich obsah by způsobil na světě neslýchané divy.

PONAUČENÍ, KTERÉ MI UDĚLILA TÁŽ KRÁLOVNA A PANÍ

435. Velmi milovaná dcero, přejí si, aby v tobě bylo mnohokrát obnoveno učení Páně a abys získala známost hlasu (srov. Mdr 1,7) tak, abys rozeznala – a s tebou všichni smrtelníci – nebezpečný klam a zvrácenou úctu, ve které mají jako milovníci lži pomíjející a viditelné statky (srov. Ž 4,3). Kolik lidí není fascinováno svou bezmeznou chamtivostí? Zpravidla všichni vkládají své naděje do zlata a hmotného bohatství a pro jeho rozmnožení napínají všechny síly své přirozené bytosti. Tak na tyto marnosti spotřebovávají drahocenný čas celého svého života, který jim byl dán proto, aby si zajistili věčný odpočinek a štěstí. Ztrácejí

se v těchto temných bludištích a zmatcích, jako by nevěděli nic o Bohu a jeho Prozřetelnosti, protože je ani nenapadne, aby Ho žádali o to, po čem touží, a nemírní své touhy tak, aby byli schopni prosit a doufat v to, co žádají z jeho rukou. Tím ztrácejí vše, protože důvěřují lživým a klamným vyhlídkám svého vlastního úsilí. Tato slepá chamtivost je kořenem veškerého zla (srov. 1 Tim 6,10), protože Pán popuzený tak velkou zvráceností dovoluje smrtelníkům, aby zabředli do odporného otroctví lakoty, ve kterém se jejich rozum zatemní a vůle zatvrdí. Brzy Nejvyšší odejme pro přísnější potrestání tak odporným tvorům svou laskavou péči a odepre jim svou otcovskou ochranu, takže je nechá klesnout do největšího neštěstí, jaké může člověka v tomto životě potkat.

436. I když je pravda, že očím Páně nemůže zůstat nic skryté (srov. Ž 139,3), připravují se hříšníci a nepřátelé jeho Zákona urážením Jeho o laskavou pozornost a péči jeho Prozřetelnosti a jsou ponecháni svým vlastním touhám (srov. Ž 81,13). Přestanou pociťovat otcovskou předvídatost, kterou se vyznačují ti, kteří se spoléhají na Pána. Ti, kteří se spoléhají na své vlastní snažení a na zlato, kterého se mohou dotýkat a vnímat je, budou sklízet ovoce svých nadějí. Avšak tak daleko, jako je vzdálena Boží Podstata a Moc od nízkosti a omezenosti smrtelníků, tak daleko jsou vzdáleny výsledky lidské chamtivosti od pomoci a ochrany věčné Prozřetelnosti (srov. Ž 18,31), jež poskytuje

pokorným, kteří Mu důvěřují. Na ty jeho Velebnost shlíží s nejlídnější láskou, nachází v nich zalíbení, vyživuje je u svých prsou a věnuje pozornost jejich přáním a potřebám. Já a můj svatý snoubenec Josef jsme byli chudí a občas jsme trpěli velkou nouzí, která však nikdy nepůsobila tak mocně, aby v našich srdcích zplodila nákazu lakoty. Zajímala nás výhradně sláva Nejvyššího, přičemž jsme se zcela spoléhali na jeho nejvyšší věrnou a něžnou péči. Právě to, jak jsi pochopila a popsala, Ho těšilo natolik, že nám v naší nouzi pomáhal různými způsoby, a že dokonce andělům přikázal, aby nám pomáhali a připravovali pokrmy.

437. Tím však nechci říct, že by se smrtelníci měli podvolovat lenosti a nebdalosti (srov. Ž 49,7). Naopak, je spravedlivé, aby všichni pracovali, protože nicnedělání je také velká a velice trestuhodná chyba. Volnost ani starostlivost nesmí být neuspořádané, tvor nemá spoléhat ani na své vlastní síly, ani dusit Boží lásku úzkostmi, ani usilovat o víc než nutné a střídme živobyť. Neměl by se také bát, že mu Boží Prozřetelnost neposkytne, co potřebuje, a také by se neměl znepokojovat nebo ztrácet naději, když se zdá, že Stvořitel svou pomoc odkládá. Stejně by se ten, kdo je bohatý (srov. Sir 31,8), neměl stranit veškeré námahy a zapomínat, že je člověkem stvořeným pro práci a námahu. Bohatství stejně jako nouze musí být přisuzovány Bohu a mají být využívány svatým a zákonitým způsobem k oslavě Stvořitele a Vládce všech věcí. Pokud by lidé dodržovali toto pravidlo, nezůstával by nikdo bez pomoci Pána, který je pravým Otcem, a ani by nebyl chudý sváděn ke hříchu chudobou, ani bohatý blahobytem. Od tebe, má dcero, vyžadují zachování těchto pravidel a skrze tebe si je přeji vštípit také do srdcí ostatních smrtelníků. Zvláště je však musíš vštípit všem svým podřízeným a říci jim, aby se neznepokojovaly a nestrachovaly, když trpí nedostatkem, ani se příliš nestaraly o to, co budou jíst a do čeho se budou oblékat (srov. Mt 6,25), ale aby se svěřily Nejvyššímu a jeho Prozřetelnosti. Pokud budou opětovat jeho lásku, ujišťuji je, že nebudou nikdy trpět nedostatkem toho, co je nezbytné. Nabádej je také, aby se jejich slova a rozhovory neustále točily ko-

Apoštolský nuncius v ČR se dožívá 66 let

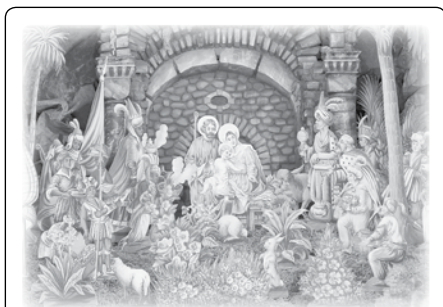
Mons. Jude Thaddeus Okolo, apoštolský nuncius v ČR, se 18. prosince 2022 dožívá 66 let. Vyprošujeme mu Boží pozhájení do dalších dnů jeho pozemské pouti, ať už jeho kroky Boží prozřetelnost povede kamkoliv. A myslíme při tom i na katolickou církev u nás, aby v síle Ducha Svatého prospívala svěřenému lidu Božimu.

lem svatých a božských věcí, které slouží ke chvále a oslavě Pána, podle učení Bible a svatých spisů. Ať jsou jejich rozhovory v nebi (srov. Flp 3,20) s Nejvyšším a se mnou, jejich Matkou a Představenou, a ať ve společnosti andělů napodobují jejich svatou lásku.

*Z knihy **Mystické Město Boží**.
Svazek II. - Vtělení.*

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2016. Str. 259-266*

*V prodejnách **Matice cyrilometodějské** (kontakt na poslední straně **Světla**) lze zakoupit všechny čtyři svazky **Mystického Města Božího** (I. - Početí, II. - Vtělení, III. - Probodení, IV. - Korunování).*

PUZZLE BETLÉMA, 20 - 2028 dílků.

Cena 180 - 500 Kč.

Objednávky: Římskokatolická farnost
Třebíč-město, Martinské nám. 20,
674 01 Třebíč • tel. 728 133 220
trebimartin@volny.cz.

Více na www.trebimartin.cz.

Rozbijme zrcadlo marnivosti, Boha najdeme na cestě pokory – dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

(srov. Gn 1,3) a že Dítě bude „světlem světa“, jak se On sám nazývá (srov. Jan 8,12.46), „pravé světlo, které osvěcuje každého člověka“ (Jan 1,9), které „svítí v temnotě a temnota ho nepohltila“ (Jan 1,5).

Pastýři zosobňují chudé Izraelity, pokorné lidi, kteří žijí s vnitřním vědomím vlastní nedostatečnosti, a právě proto důvěřují Bohu více než ostatní. Právě oni jsou těmi prvními, kdo spatří Božího Syna, který se stal člověkem, a toto setkání je hluboce změně. Evangelium poznamenává, že se vrátili a „velebili a chválili Boha za to, co slyšeli a viděli“ (Lk 2,20).

Kolem právě narozeného Dítěte Ježíše jsou také mudrci (srov. Mt 2,1-12). Evangelia nám neříkají, že by to byli králové, ani jejich počet, ani jejich jména. S jistotou se ví jen tolik, že vyšli ze vzdálené země na Východě (v úvahu přichází Persie, Babylónie nebo jižní Arábie), aby hledali židovského krále, kterého ve svých srdcích ztotožnili s Bohem, protože vyznali, že se mu chtějí poklonit. Mudrci představují pohanské národy, zejména všechny ty, kteří v průběhu staletí hledají Boha a vydávají se na cestu, aby ho našli. Představují také bohaté a mocné, ale pouze takové, kteří nejsou otroky vlastnictví, kteří nejsou „posedlí“ věcmi, o nichž si myslí, že je vlastní.

Poselství evangelii je jasné: Ježíšovo narození je univerzální událost, která se týká všech lidí.

Draží bratři a sestry, jedině pokora je cestou, která nás vede k Bohu, a zároveň právě proto, že nás vede k němu, přivádí také k podstatě života, k jeho pravému smyslu, k nejspolehlivějšímu důvodu, proč stojí za to žít.

Jedině pokora nás otevírá zkušenosti pravdy, opravdové radosti, poznání, které má cenu. Bez pokory jsme „odříznuti“, jsme odříznuti od porozumění Bohu, ale také od porozumění sobě samým. Pro porozumění sobě samým potřebujeme pokoru, a tím spíše pro porozumění Bohu. Mudrci by podle logiky světa mohli být velcí, ale oni se činí malými a pokornými, a právě proto se jim podaří Je-

žíše najít a rozpoznat. Přijímají pokoru hledat, vydat se na cestu, ptát se, riskovat, chybovat...

Každý člověk je v hloubi srdce povolán hledat Boha: každý z nás má v sobě tento neklid a naším úkolem není tento neklid uhasit, ale nechat ho růst, protože je to neklid hledání Boha; a díky jeho milosti ho může najít. Přijmeme za svou modlitbu svatého Anselma (1033-1109): „Pane, pouč mě, jak tě mám hledat, a zjev se hledajícímu. Nemohu tě hledat, nenačís-li mě tomu, ani tě nalézt, nezjeví-li se. Kež tě hledám svou touhou, kež po tobě toužím, hledaje tě; kež tě naleznou svou láskou, kež tě miluji, nalézaje tě!“ (Proslogion, 1)

Draží bratři a sestry, rád bych pozval všechny muže a ženy do betlémské jeskyně, aby se poklonili Božímu Synu, který se stal člověkem. Každý z nás ať přistoupí k jesličkám, které najde doma, v kostele nebo kdekoli jinde, a pokusí se o klanění, o vnitřní adoraci: „Věřím, že jsi Bůh, že toto dítě je Bůh. Prosím, dej mi milost pokory, abych to dokázal pochopit.“

Na první místo, ve chvíli, kdy se přiblížíme k jesličkám v modlitbě, bych chtěl postavil chudé, které – jak nabádal svatý Pavel VI. – „musíme milovat, protože jsou v jistém smyslu svátostí Krista; s nimi – hladovými, žíznivými, vyhnanými, nahými, nemocnými a vězni – se chtěl mysticky ztotožnit. Musíme jim pomáhat, trpět s nimi, a dokonce je následovat, protože chudoba je nejjistější cestou k plnému vlastnictví Božího království“ (Homilie, 1. května 1969). Proto musíme prosit o pokoru jako o milost: „Pane, ať nejsem pyšný, ať nejsem soběstačný, ať si nemyslím, že jsem středem vesmíru. Učiň mě pokorným. Dej mi milost pokory, abych tě s touto pokorou mohl nalézt. Jedině tudy vede cesta, bez pokory Boha nikdy nenajdeme: Nenajdeme ale ani sebe sama. Protože před člověkem, který nemá pokoru, se nerozprostírají žádné obzory, má před sebou pouze zrcadlo, dívá se sám na sebe. Prosme Pána, aby rozbil toto zrcadlo a abychom se dokázali podívat za něj, k obzoru, kde je On. Tím, kdo to udě-

lá, však musí být jedině On sám, jen On nám může dát milost a radost z pokory, abychom se vydali touto cestou.

A dále, bratři a sestry, tak jako hvězda vedla mudrce, rád bych doprovodil do Betléma všechny ty, kdo nepocítují náboženský neklid, ty, kdo si otázku po Bohu nekladou, nebo dokonce proti náboženství bojují, všechny ty, kdo jsou nevhodně nazýváni ateisté. Rád bych jim zopakoval poselství II. vatikánského koncilu: „Církev je přesvědčena, že uznání Boha není v rozporu s důstojností člověka, neboť tato důstojnost má základ a dovršení právě v Bohu. [...] Církev velmi dobře ví, že její poselství je v plném souladu s nejskrytějšími tužbami lidského srdce.“ (Gaudium et spes, 21)

Vraťme se domů s andělským přáním: „Pokoj na zemi lidem, které miluje.“ A vždycky mějme na paměti: „Ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás (...). On napřed miloval nás“ (1 Jan 4,10.19), hledal nás. Nezapomínejme na to.

To je důvod naší radosti: byli jsme milováni, byli jsme vyhledáváni, Pán nás hledá, aby nás našel, aby nás více miloval. To je důvod k radosti: vědět, že jsme byli milováni bez jakýchkoli zásluh, že nás Bůh vždy předchází v lásce, v lásce natolik konkrétní, že se stala tělem a přebývala mezi námi, v tom Dítěti, které vidíme v jesličkách. Tato láska má jméno a tvář: Ježíš je její jméno a její tvář je láska, jež je základem naší radosti. Bratři a sestry, přeji vám radostné Vánoce, radostné a svaté Vánoce. A já bych si přál, aby – uprostřed vzájemných přání, rodinných setkání, která jsou vždycky krásná – aby tam nechybělo také vědomí, že Bůh přichází „kvůli mně“; každý by měl říkat: Bůh přichází kvůli mně. Aby nechybělo vědomí, že k tomu, abychom hledali, našli a přijali Boha, potřebujeme pokoru; potřebujeme s pokorou vyhlížet milost, která rozbíjí zrcadlo marnivosti, pýchy a sebestřednosti. Hledět na Ježíše, hledět k obzoru, vyhlížet Boha, který k nám přichází a dotýká se našich srdcí oním neklidem, jenž nás přivádí k naději.

Šťastné a svaté Vánoce!

Přeložila Johana Bronková,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Pondělí 19. 12. 2022

6:05 Jde o život (8. díl): Svátosti I. **7:40** Uganda: Nechte mě jít a zemřít **8:10** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok A **9:10** Můj chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka **9:30** Outdoor Films s Tomášem Sedláčkem (54. díl): Na jeden z nejdelších a nejnáročnějších treků světa **11:00** Barvy vůní a větru **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **13:15** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **13:25** Do varu s Maxem Kašparů: Krize vztahů **13:45** Setkání: Lenka Procházková – Růžodol **14:05** Na pořadu rodina (18. díl): Dítě s postižením **15:10** Dokořán: Se sestrou Benedictou Hübnerovou **16:00** V souvislostech **16:20** Noční univerzita: prof. Tomáš Halík, Th.D. – Návrat náboženství a střet civilizací **18:05** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **18:10** O pasáčku Asafovi (9. díl) **18:20** Víra do kapsy [P] **18:40** Poutníci času: Se Stanisławem Górou **18:55** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **19:30** Vezmi a čti: Prosinec 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:25** K jádru věci: S právníčkou Evropského soudu Kateřinou Šimáčkovou [L] **21:30** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:40** Malý Cambridge **22:05** Když vyschnou studny **22:20** Jak potkávat svět: S pěveckým sborem Permonik **23:50** Kulatý stůl: Růžena Vacková **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 20. 12. 2022

6:05 Jde o život (9. díl): Svátosti II. **7:40** V pohorách po horách: Zkamenělý zámek – Žďárské vrchy **7:50** Adventní koncert smíšeného sboru Marika Singers **9:10** Poutníci času: S Kateřinou Šrámkovou **9:25** Setkání: Marek Sovka – Branišovice **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: Posvěcení týdne **10:45** Dopisy z rovníku **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vezmi a čti: Prosinec 2022 **13:05** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **13:15** Cenakolo: Svědectví o Láse, milosrdenství a přátelství **14:05** Na pořadu rodina (20. díl): Mladé manželství v dnešní době? **15:10** Princ, který si vybral Dona Boska **16:00** Muzikanti, hrajte speciál (11. díl): S dechovou hudbou Májovanka **17:00** Dokořán: S Marcelou Augustovou **18:05** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **18:10** O pasáčku Asafovi (10. díl) **18:20** Animované biblické příběhy: David a Goliáš **18:45** Bratr oheň: Svatí a zloději **19:15** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **19:25** Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Na startu [P] **21:25** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (5. díl): Matka mého Pána (Lk 1,39-45) **22:05** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (1. díl) **22:55** Hector Berlioz: Harold v Itálii: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 **23:55** Terra Santa News: 14. 12. 2022 **0:15** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a P. Petr Karas **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 21. 12. 2022

6:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2022 **6:25** Klapka: S Miroslavem Šolcem **7:25** Noční univerzita: Prof. Tomáš Halík, Th.D. – Návrat náboženství a střet civilizací **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Cvrlikání (93. díl): Isara **11:15** Víra do kapsy **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2022 **13:10** Patricie Janečková a Josef

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Špaček v GONGU **14:05** Na pořadu rodina (21. díl): Rodina a politika **15:10** Živoucí tradice: Rožnovské slavnosti 2021 **16:45** K jádru věci: S právníčkou Evropského soudu Kateřinou Šimáčkovou **18:05** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **18:10** O pasáčku Asafovi (11. díl) **18:20** Strýček Emu: Cukroví **18:35** Poznáte je po ovoci **19:25** Terra Santa News: 21. 12. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Večer chval: Živá modlitba a chvála – skupina Efof [L] **21:10** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **21:40** Noční univerzita: Naplnění času [P] **22:50** Fotografka lidských duší **23:10** Generální audience papeže Františka **23:30** S Bohem pro lidi **0:00** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Hana Kašpárková **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 22. 12. 2022

6:05 Vezmi a čti: Prosinec 2022 **6:20** Kmochův Kolín 2019: Severočeská harmonie města Štětí **6:45** Hřiňovský kostelík na Islandu **7:15** Výpravy do divočiny: Ochranařská genetika **8:20** Terra Santa News: 21. 12. 2022 **8:40** Poutníci času: Se Stanisławem Górou **9:10** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (1. díl) **10:00** Kulatý stůl: Růžena Vacková **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Missio magazín: Prosinec 2022 **13:10** Obrys obrazu **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Cena Celestýna Opitze: Kostel sv. Šimona a Judy v Praze **15:40** V pohorách po horách: Broumovské stěny **15:50** Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2022 **16:15** Outdoor Films s Jiřím Honem (56. díl): Fotografující poutník **18:05** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **18:10** O pasáčku Asafovi (12. díl) **18:20** Ovečky: Svátek Svaté rodiny **18:40** Kaplani naděje: P. Jiří Barhoň **18:50** Božia zóna (3. díl): Martindom Worship **19:25** Můj chrám: Bob Fliedr, písničkář a publicista, Komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, Praha **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:20** Benefiční koncert: Bazilika Nanebevzetí Panny Marie, Svatý Hostýn **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Příběhy psané životem: Se střízlivou hlavou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 23. 12. 2022

6:05 Flešbky – Godzone podcast (20. díl): Simona Magušinová – MÁM KRABICE PLNÉ PIESNI, KTORÉ EŠTE NIKTO NEPOČUL **6:35** Víra do kapsy **6:50** Sochař Klose **7:05** V pohorách po horách: Toulavcovy maštale – Českomoravská vrchovina **7:15** Smlouva lásky **8:25** Na startu **8:45** Likvidace lepry **9:10** Vánoční ořechové hříbečky jako výzva papeže Františka **9:30** Mezi pražci (111. díl): Prosinec 2022 **10:15** ARTBITR – Kulturní magazín **10:30** K jádru věci: S právníčkou Evropského soudu Kateřinou Šimáčkovou **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Roháči na Mohelnickém dostavníku

2015 (5. díl) **13:25** Absolventi – paní Anna Poláková **14:05** Poutníci času: S Pavlem Klímou **14:20** V pohorách po horách: Velká Čantoryje – Slezské Beskydy **14:30** Gramofon, aneb Hledáme písničku pro všední den **15:30** Vitráže v kapli Ducha Svatého **16:00** Buon giorno s Františkem **16:45** V pohorách po horách: Velká Chochoůla – Nízké Tatry **16:55** Grotosky Laurela a Hardyho: Dvojčata [P] **17:25** Dřevěné návštěvy: Antonín Maloň **18:05** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **18:10** O pasáčku Asafovi (13. díl) **18:20** Nebojte se... **19:25** Za obzorem s Taťjanou Medveckou **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Pouť (The Way, 2010) **22:40** Poletuchy: Na skok do Betléma **23:20** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (6. díl): Jak prožít Vánoce **0:00** Letem jazzem (14. díl): Modální jazz **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 24. 12. 2022

6:05 Dřevěné návštěvy: Antonín Maloň **6:25** Vánoční posezení ve skanzenu **6:50** Jak se staví betlém? **7:20** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (6. díl): Jak prožít Vánoce **8:00** Sedmihlásky: Dyž Panna Maria **8:05** Ovečky: Svátek Svaté rodiny **8:25** Bratr oheň: Svatí a zloději **8:55** Animované biblické příběhy: Narodil se Král **9:20** Strýček Emu: Cukroví **9:30** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín a Betlémská hvězda **10:05** Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně **10:15** Gramofon: aneb Hledáme písničku pro všední den [P] **11:20** Dávám nejen o Vánocích **11:35** Přejeme si... [P] **11:50** Sedmihlásky: Vánoce, Vánoce, skoro-li budete **12:00** Angelus Domini **12:10** Pouť (The Way, 2010) **14:25** V pohorách po horách: Bílá na běžkách **14:40** Vánoční Devítka **15:15** Mohelnický betlém **15:25** Zpáteční do Betléma **15:45** Poklady pod sněhem **17:35** O pasáčku Asafovi (14. díl) **17:45** Slovo na neděli: Slavnost Narození Páně [P] **18:15** Sedmihlásky: Štědrý večer nastal **18:20** V souvislostech [P] **18:40** Má vlast Praha-Zořín: J. J. Ryba: Česká mše vánoční **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:15** Interview s Bohem [P] **22:00** Půlnoční vigilie ze slavnosti Narození Páně: Dolní Bojanovice, kostel sv. Václava [L] **23:35** U NÁS, aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Neseeme vám tu novinu **0:35** Betlémy v pohraničí: Hledání Proboštovy a Wittigovy inspirace **1:00** Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista **2:00** Vánoční koncert ČFS Brno: Besední dům Brno **3:10** Poletuchy: Na skok do Betléma **3:45** Letem jazzem: Jazzové Vánoce **4:55** Vánoční koncert Václava Hudečka.

Neděle 25. 12. 2022

5:55 Noční repríza dopoledních pořadů **6:05** Se zástupy andělů: Společenství Projekt ON **7:15** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Zasněžená krajina Žďárských vrchů **7:35** Terčovské Vianoce: Trnava **8:20** Slovo na neděli: Slavnost Narození Páně **8:40** Jesličky svatého Františka **9:50** Veselé Vánoce **10:30** Mše svatá ze slavnosti Narození Páně: Ostrava-Zábřeh, kostel Svatého Ducha [L] **12:00** Požehnaní Urbi et Orbi [L] **12:35** Přejeme si... [P] **12:55** V souvislostech **13:15** Živý betlém: Dřevěné městečko Valašského muzea v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm **14:20** Interview s Bohem **16:05** Sedmihlásky: Veselé vánoční hody; Štěstí, zdraví **16:15** Léto s líškou **18:00** Bratr oheň: Sultán na mě čeká! [P] **18:30** Strýček Emu: Návštěvy [P] **18:40** Gramofon, aneb Hledáme písničku pro všední den [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:10** Přejeme si... Vánoční Speciál [L] **21:30** Chléb z nebe **23:15** Život nikdy nekončí **0:45** Požehnaní Urbi et Orbi **1:15** Má vlast: Vánoční koncert z kostela sv. Šimona a Judy v Praze **2:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 19. 12. o 19:45 hod.: MALÁ CESTA

V ôsmej epizóde MALEJ CESTY sa stretneme so Šimonom Markom, márotnatným synom, ktorému jeho hudobný talent otvoril dvere k svetu drog a kasín. Zistíte, ako mu komunita Cenacolo a Medžugorje pomohli navrátiť sa k Bohu.

Utorok 20. 12. o 21:20 hod.:

Posvätné miesta kresťanskej viery (Múzeum milosrdného samaritána) (dokument)

Hostinec Milosrdného samaritána je dnes archeologickým parkom, v ktorom sa nachádzajú staroveké židovské a kresťanské mozaiky, historické predmety, cisterny na vodu či samaritánske sarkofágy.

Streda 21. 12. o 19:00 hod.:

Svätá rodina hľadá príbytok (7)

Predvianočný deviatnik.

Štvrtok 22. 12. o 17:05 hod.: Zabudnuté poklady

(Kostol sv. Mikuláša v Pukanci) (dokument)

Kostol sv. Mikuláša je najvýznamnejšou pamiatkou obce Pukanec. Jeho múry odolali nielen zubu času, ale aj tureckým nájaz-

dom, či bojom počas 2. svetovej vojny. Je to gotický skvost, plný architektonických pokladov, ale aj plastík z dielne majstra Pavla, aj keď nie toho z Levoče, ale z Budína, po nemecky Ofenu, keďže väčšinu obyvateľstva tam tvorili Nemci.

Piatok 23. 12. o 17:10 hod.: Dieťa 31 (dokument)

Organizácia Mary's Meals poskytuje jedlo pre deti v školách, a tak pomáha nielen im, ale celým miestnym komunitám v rozvojových krajinách.

Sobota 24. 12. o 19:30 hod.: Chlieb z neba

Na Štedrý deň nájdú dvaja bezdomovci na skládke malé dieťa. Berú ho do nemocnice, ale tam žiaden z lekárov dieťa nevidí. Čoskoro sa zistí, že z nejakého dôvodu dieťa niektorí vidia, iní nie. Mimoriadna udalosť sa rýchlo šíri.

Nedeľa 25. 12. o 13:05 hod.: Cesta pútnika

Cesta pútnika je animovaný príbeh vytvorený podľa rovnomennej knihy Johna Bunyana, jednej z najčítanejších alegorických kníh plnej hlbokých biblických právd o človeku a Bohu, spasení a nebezpečenstvách života...

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. - 24. PROSINCE 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 12.		PO 19. 12.		ÚT 20. 12.		ST 21. 12.		ČT 22. 12.		PÁ 23. 12.		SO 24. 12.	
Antifona	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Antifony	116	124	124	134	125	134	125	134	125	135	125	135	150	163
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	116	125	133	144	136	148	139	152	143	155	146	159	150	163
Antifona k Zach. kantiku	116	125	133	144	136	148	140	152	143	156	146	159	150	163
Prosby	117	125	133	144	136	148	140	152	143	156	147	159	150	163
Závěrečná modlitba	117	126	134	145	137	149	140	153	143	156	147	160	151	164
Modlitba během dne:														
Hymnus	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133
Antifony	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	118	126	134	145	137	149	141	153	144	157	147	160	151	164
Závěrečná modlitba	117	126	134	145	137	149	140	153	143	156	147	160	151	164
Nešpory:														
SO 17. 12.														
Hymnus	121	130	121	130	121	130	121	130	121	130	121	130	157	170
Antifony	114	123	119	128	124	134	125	134	125	135	125	135	157	170
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	115	123	119	128	135	146	138	150	142	154	145	158	161	172
Ant. ke kant. P. M.	128	139	132	143	135	147	139	151	142	154	145	158	162	173
Prosby	115	123	119	128	135	147	139	151	142	155	145	158	162	173
Záv. modlitba	117	126	117	126	134	145	137	149	140	153	143	156	160	174
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Nedeľa 18. 12. – 4. nedeľa adventní

1. čt.: Iz 7,10-14
 Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
 Odp.: srov. 7c+10b (*Ať vejde Hospodin, on je král slávy!*)
 2. čt.: Řím 1,1-7
 Ev.: Mt 1,18-24

Pondělí 19. 12. – ferie

1. čt.: Sd 13,2-7.24-25a
 Ž 71(70),3-4a.5-6ab.16-17
 Odp.: srov. 8 (*Nechť ústa má oplývají chválou, abych zpíval o tvé slávě.*)
 Ev.: Lk 1,5-25

Úterý 20. 12. – ferie

1. čt.: Iz 7,10-14
 Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
 Odp.: srov. 7c.10b (*Ať vejde Hospodin, on je král slávy!*)
 Ev.: Lk 1,26-38

Středa 21. 12. – připomínka sv. Petra Kanisía

1. čt.: Pís 2,8-14 nebo Sof 3,14-18a
 Ž 33(32),2-3.11-12.20-21
 Odp.: 1a.3a (*Radujte se, spravedliví, z Hospodina, zpívejte mu píseň novou.*)
 Ev.: Lk 1,39-45

Čtvrtek 22. 12. – ferie (v českobudějovické diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: 1 Sam 1,24-28
 1 Sam 2,1.4-5.6-7.8abcd
 Odp.: srov. 1a (*Srdce mé jása v Bohu, mém spasiteli.*)
 Ev.: Lk 1,46-56

Pátek 23. 12. – připomínka sv. Jana Kentského

1. čt.: Mal 3,1-4.23-24
 Ž 25(24),4-5ab.8-9.10+14
 Odp.: Lk 21,28 (*Vzpíjíte se a zdvihnete hlavu, protože se blíží vaše vykoupení.*)
 Ev.: Lk 1,57-66

Sobota 24. 12. – ferie (ráno)

1. čt.: 2 Sam 7,1-5.8b-12.14a.16
 Ž 89(88),2-3.4-5.27+29
 Odp.: srov. 2a (*O tvém milosrdenství, Hospodine, na věky budu zpívat.*)
 Ev.: Lk 1,67-79

večer:

1. čt.: Iz 62,1-5
 Ž 89(88),4-5.16-17.27+29
 Odp.: 2a (*Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech.*)
 2. čt.: Sk 13,16-17.22-25
 Ev.: Mt 1,1-25

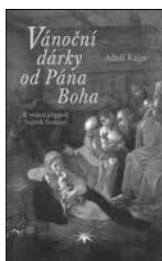
v noci:

1. čt.: Iz 9,1-3.5-6
 Ž 96(95),1-2a.2b-3.11-12.13
 Odp.: Lk 2,11 (*Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.*)
 2. čt.: Tit 2,11-14
 Ev.: Lk 2,1-14

za svítání:

1. čt.: Iz 62,11-12
 Ž 97(96),1+6.11-12
 Odp.: *Světlo dnes zazáří nad námi, neboť se nám narodil Pán.*
 2. čt.: Tit 3,4-7
 Ev.: Lk 2,15-20

PROMLUVY A TEXTY O PÁNU JEŽÍŠI

VÁNOČNÍ DÁRKY OD PÁNA BOHA
Adolf Kajpr • K vydání připravil Vojtěch Novotný • Odpovědný redaktor Michal Altrichter

Vánoční dárky jezuitského svědka víry Adolfa Kajpra (1902–1959) přinášejí krátký výběr z jeho promluv a textů na téma vtělení a narození Ježíše Krista. Mistrný kazatel i redaktor byl právě pro svou „službu slova“ vězněn v nacistických koncentračních táborech (1941–1945) a komunistických žalářích (1950–1959), kde také zemřel v pověsti mučednictví. Výrazně promlouvá do dnešní doby a v současnosti probíhá proces jeho blahorečení.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
 Brož., 110x180 mm, 98 stran, 100 Kč

TEOLOGIE

O HŘÍŠÍCH PROTI LÁSCĚ A DARU MOUDROSTI V TEOLOGICKÉ SUMĚ
Tomáš Akvinský • Překlad, úvodní studie a poznámky Tomáš Machula • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová • Odborná recenze prof. Michal Chabada, Ph.D., a MUDr. Lukáš Fošum OP, Th.D.

Tento svazek (STh II-II, q. 34–46) navazuje na traktát o lásce a milosrdenství vydaný v roce 2016. Tomáš Akvinský zde rozebírá hříchy proti lásce jako takové, tj. nenávisť k Bohu a bližnímu; hříchy proti radosti a milosrdenství, tedy acedii zvanou také polední démon a závist; hříchy proti pokoji, tj. nesvornost, svár, schisma, válku, šarvátku a vzpouru; a hřích

proti dobročinnosti a bratrskému napomenutí, jímž je pohoršení. V další části se pak věnuje přikázání lásky, tedy přikázání lásky k Bohu a bližnímu, a daru moudrosti, včetně hříchu proti moudrosti – poštilosti.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x205 mm, 148 stran, 190 Kč

CÍRKEVNÍ PRÁVO

PRAVOMOCI ZPOVĚDNÍKA PODLE CÍRKEVNÍHO PRÁVA

Šimon Polívka • Recenzenti doc. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D., Th.D., J.C.D., a prof. JUDr. Mgr. Vojtěch Vladár, Ph.D.

Vyšlo s církevním schválením. Praktická příručka pro kněze, která systematicky zpracovává pravomoci zpovědníka v nejrůznějších situacích. P. ICLic. Mgr. Šimon Polívka, Ph.D., je kněz litoměřické diecéze a církevní právník.

Hesperion, z. s.
 Brož., 145x205 mm, 208 stran, 285 Kč

SVÁTOSTI NOVÉHO ZÁKONA • BIBLICKÉ ZÁKLADY A KANONICKÁ DISCIPLÍNA

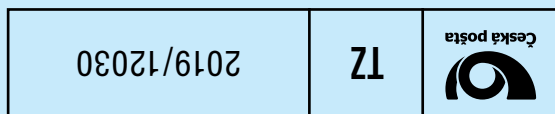
Stanislav Příbyl • Recenzenti prof. JUDr. Mgr. Vojtěch Vladár, Ph.D., a doc. JUDr. Zábóž Horák, Ph.D., LL.M., ICLic.

Vyšlo s církevním schválením. Soubor textů věnovaných svátostem z pohledu kanonicko-právního i biblicko-exegetického.

Hesperion, z. s.
 Brož., 145x205 mm, 200 stran, 285 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.